

- A -

α αλυσίδα (a chain). Η βαρειά αλυσίδα της IgA.

Αβλαστίνη (Ablastin). Αντίσωμα που εμποδίζει τον πολλαπλασιασμό του Trypanosoma (Herpetosoma) lewisi, που είναι παράσιτο της γάτας.

Αβρίνη ή Αμπρίνη (Abrin). Ισχυρή τοξίνη που παράγεται από το φυτό Abrus precatorius και έχει την ιδιότητα να συγκολλά ερυθροκύτταρα.

Αγαμμασφαιριναιμία (Agammaglobulinaemia). Παθολογική κατάσταση, κατά την οποία έχουμε ελάττωση όλων των ανοσοσφαιρινικών τάξεων του ορού.

Αγαρόζη (Agarose). Ουδέτερος πολυσακχαρίτης που προέρχεται από το άγαρ. Συνήθως χρησιμοποιείται σαν υλικό στην ηλεκτροφόρηση ζώνης. Έχει χαμηλότερη προσροφητικότητα από τ' άλλα βασικά υλικά και μικρότερη ηλεκτροενδώσμωση απ' ότι το άγαρ.

Αδρανοποίηση (Inactivation). (1) Κάθε μέθοδος που χρησιμοποιείται για την εξουδετέρωση οποιασδήποτε βιολογικής δραστικότητας. (2) Εξουδετέρωση της δραστικότητας του συμπληρώματος στον ορό π.χ. με θέρμανση στους 56°C για $30'$. (3) Η χρήση θερμότητας, φορμαλίνης, φαινόλης ή β -προπιολακτόνης για τη θανάτωση παθογόνων ιών, μικροβίων ή άλλων μικροοργανισμών.

Αδρανοποίηση με θερμότητα (Heat inactivation). Απώλεια της βιολογικής δραστικότητας με θέρμανση. Πιο ειδικά στην ανοσολογία, η απώλεια της δραστικότητας του συμπληρώματος με θέρμανση του ορού στους 56° C για 30'. Έτσι αδρανοποιούνται οι θερμοευαίσθητοι παράγοντες C1 και C2.

Αδρανοποιητής της αφυλατοξίνης ή αναφυλατοξίνης (Anaphylatoxin inactivator). α-σφαιρίνη με MB 300.000 που αναστέλει τη δράση των C3a και C5a.

Αδρανοποιητής του C1 (C1 inactivator). Αναστολέας της δράσης του C1, της ενεργοποιημένης δηλ. C1 εστεράσης. Τέτοιοι αδρανοποιητές είναι η καλλικρεΐνη (kallikrein) και ο PF/dil που είναι α₂-σφαιρίνη του ορού. (PF/dil: διάλυτος παράγοντας διαπερατότητας).

Αζαθιοπρίνη (Azathioprine). Ανοσοκατασταλτική ουσία γνωστή και σαν Imuran.

Αιμοκυανίνη (Hemokyanin). Χρωστική ουσία του αίματος που χρησιμεύει σαν φορέας οξυγόνου στα ασπόνδυλα. Συχνά χρησιμοποιείται σαν πειραματικό αντιγόνο στα θηλαστικά.

Αιμόλυση (Hemolysis). Λύση των ερυθρών αιμοσφαιρίων του αίματος.

Αιμολυσίνη (Hemolysin). Αντίσωμα ή άλλη ουσία που προκαλεί λύση ερυθρών αιμοσφαιρίων.

Αιμολυτική νόσος νεογνών (Hemolytic disease of the new born, HDN). Αιμολυτική αναιμία των νεογνών που είναι αποτέλεσμα της δράσης των μητρικών αντιερυθροκυτταρικών αντισωμάτων. Στον άνθρωπο συμβαίνει με τα αντισώματα που διέρχονται από τον πλακούντα. Στο άλογο και στα γουρούνια σαν επακόλουθο του θηλασμού του πρωτογάλακτος, γιατί σ' αυτά τα είδη τα αντισώματα δεν περνούν τον πλακούντα.

Αιμολυντικό σύστημα (Hemolytic system). (1) Μείγμα σε ορισμένη αναλογία ερυθρών αιμοσφαιρίων προβάτου και ομολόγου ειδικού αντισώματος. Τα ερυθρά αιμοσφαιρία χρησιμεύουν σαν δείκτες για την παρουσία ή την απουσία συμπληρώματος στο δεύτερο στάδιο της δοκιμασίας της σύνδεσης συμπληρώματος.

(2) Μείγμα που περιέχει ερυθροκύτταρα, ειδικά αντισώματα εναντίον αντιγόνων που υπάρχουν σ' αυτά, παράγοντες συμπληρώματος (C1-C9), ιόντα Ca^{++} , και Mg^{++} . Όταν το μείγμα επωασθεί στους 37 βαθμούς προκαλείται άνοση αιμόλυνση.

Αιμοποιητικό σύστημα (Hematopoietic system). Όλοι οι ιστοί που ευθύνονται για την παραγωγή των κυτταρικών στοιχείων του περιφερικού αιματος.

Αλεξίνη (Alexine). Όρος που αναφέρεται σ' ένα θερμοευαίσθητο μη ειδικό σύστημα παραγόντων που βρίσκεται στον ορό του αιματος φυσιολογικών ανθρώπων και ζώων. Ενεργοποιούμενοι κατά την αντίδραση αντιγόνου - αντισώματος προκαλούν ορισμένες βιολογικές αντιδράσεις. (Παλαιά ονομασία του συμπληρώματος).

Αλλεργία (Allergy). Όρος που δηλώνει μεταβολή της ανοσολογικής απόκρισης (αύξηση ή ελάττωση). Συνήθως χρησιμοποιείται για να δηλώσει υπερευαίσθησία του οργανισμού.

Αλλεργία από οικιακή σκόνη (House dust allergy). Αντίδραση αναπνευστικής υπερευαίσθησίας, όπως αλλεργική ρινίτης ή άσθμα, που εμφανίζεται σε ευαίσθητα άτομα μετά από εισπνοή οικιακής σκόνης. Κυρίως οφείλεται σε άμεσο υπερευαίσθησία αντίδραση τύπου I. Συνήθως το κατ'εξοχήν αλλεργιογόνο της οικιακής σκόνης είναι το *Dermatophagoides pteronyssimus*.

Αλλεργική κυψελοδίτιδα (Allergic alveolitis). Ομάδα νόσων που εκδηλώνονται σε ευαίσθητα άτομα μετά από επαναλαμβανόμενη εισπνοή οργανικών σωματιδίων που βρίσκονται στον αιμοσφαιρικό αέρα, σαν οξείες ή χρόνιες πνευμονικές νόσοι.

Πρότυπο της ομάδας αυτής των νόσων είναι ο «πνεύμων γεωργού», που εκδηλώνεται μετά από επανειλημμένες εισπνοές των σπόρων του *Micropolyspora faeni*.

Τα χαρακτηριστικά συμπτώματα της αλλεργικής κυψελιδίτιδας είναι πυρετός, ριγος, ξηρός βήχας, αδιαθεσία και δύσπνοια που εμφανίζονται μετά 4-8 ώρες από την έκθεση στο αντιγόνο στο οποίο το άτομο είναι ευαίσθητο. Αν σταματήσει η έκθεση τα συμπτώματα παύουν σε 1-4 ημέρες.

Στον ορό των πασχόντων εμφανίζονται IgG αντισώματα που αντιδρούν *in vitro* με το ειδικό αλλεργιογόνο. Για τη θεραπεία της νόσου χορηγούνται συνήθως κορτικοστεροειδή μέχρι την υποχώρηση των συμπτωμάτων. Η απομάκρυνση του ατόμου από το χώρο όπου υπάρχουν τα αντιγόνα οδηγεί στην ταχύτερη ιαση. Εάν τα αντιγόνα υπάρχουν στο χώρο της εργασίας (γεωργοί) συνιστάται η χρήση ειδικών προσωπίδων.

Αλλεργική ρινίτιδα (Allergic rhinitis). Η πιο συχνή συναντωμένη κλινική εκδήλωση της ατοπικής υπερευαισθησίας. Είναι αλλεργία τύπου I που εδράζεται στο ρινικό βλεννογόνο και τον επιπεφυκότα.

Γύρη, μύκητες, σκόνη, καθώς και πιτυρώδη λέπια από τις τρίχες ή τα φτερά των ζώων είναι τα πλέον συνηθισμένα αλλεργιογόνα του περιβάλοντος. Τα κυριότερα συμπτώματα είναι η υδαρής ρινική καταρροή, το παροξυσμικό φτέρνισμα και η ρινική απόφραξη. Πολλές φορές συνοδεύεται από αλλεργική βλεφαροεπιπεφυκίτιδα. Σε ορισμένους ασθενείς απουσιάζουν τα ρινικά συμπτώματα και υπάρχει μόνο η επιπεφυκίτιδα. Η θεραπεία περιλαμβάνει την αποφυγή επαφής με τα προκαλούντα αλλεργιογόνα, και τη χορήγηση φαρμάκων, κυρίως αντισταμινικών και κορτικοστεροειδών.

Αλλεργιογόνα (Allergens). Αντιγόνα που αυξάνουν την αλλεργική ευαίσθησία με την παραγωγή ανοσοσφαιρίνης IgE.

Αλλεργοειδή (Allergoids). Αλλεργιογόνα, χημικά τροποποιημένα,